

DRAG. H.:

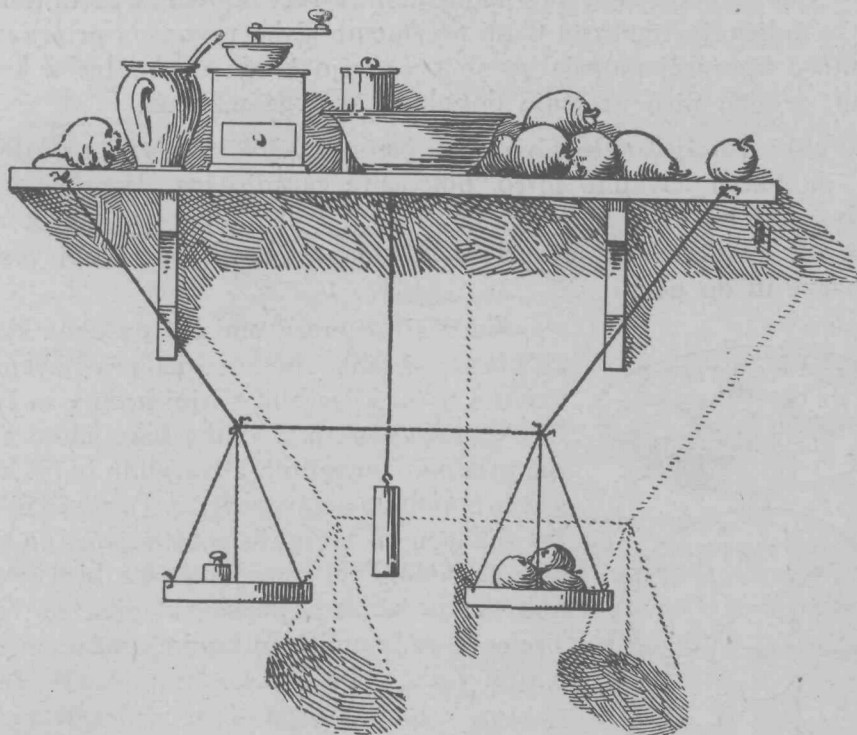
Veselo na delo!

Kuhinjska tehtnica iz motvoza.

li se ni že tej ali oni mamici često pripetilo, da bi bila rada kaj stehtala, pa je videla, da nima tehtnice? Če se zgodi tako pri vas doma, potem lahko pomoreš mami brez stroškov in brez velikega truda. Poslušaj!

Gotovo imate doma v kuhinji ali shrambi primerno polico. Vzemi daljši kos motvoza, kakršnega uporabljamo za vezanje zavitkov, in napravi na enem koncu vozle. Od tod odmeri 75 cm in napravi tam drugi vozel. Od tega odmeri dalje še 75 cm in zopet zavozlaj! Ostali kos ob vozlu odreži. Tako je pripravljen motvoz, ki ima vozel na obeh koncih in natančno v sredini med njima.

Sedaj vtakni skozi vozel na vsakem koncu motvoza primerno močen žrebelj in pribij motvoz na tisto polico tako, da sta žreblja natančno 1 m vsaksebi (glej sliko!). Nato si preskrbi dva enaka pokrova, kakršne imajo papirnate toke, ali pa vzemi dve prazni škatli za cikorijo. Tudi si lahko pomoreš z dvema krožnima ploščama, ki si ju izrezal iz lepenke. Iz takih dveh predmetov napravi za svojo

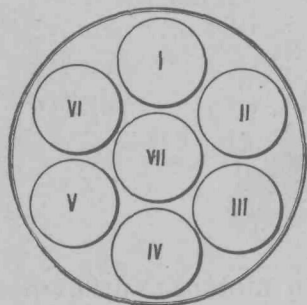
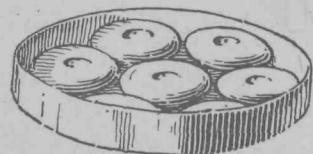
tehtnico skledici in ju obesi na treh ali štirih motvozih na prej ome-
njeni motvoz tako, da sta točki, ki visita v njih skledici, od srednjega
vozla oddaljeni natančno 25 cm.

S tem je tehtnica že skoraj gotova. Najmanjša obtežitev na eni
strani provzroči, da se srednji vozal premakne na levo, oziroma na
desno. Da ugotovimo, kdaj je na tehtnici ravnotežje, obesimo ravno
v sredi med onima žrebljema zadaj za motvozom visek ali svinčnico,
ki jo napraviš lahko iz kosa motvoza in kake uteži ali okroglega ka-
mena. Ob enako obteženih skledicah je srednji vozal ravno na visko-
vem motvozu, ob neenakomerni obtežitvi pa na levo, oziroma na desno
od njega. Namesto viska lahko pribiješ na polico v napični smeri rav-
nilo ali deščico in napraviš na njej za vozlom navpično črtico, ki kaže
ravnotežje.

Nekaj za naše risarje.

V dobrem gospodarstvu ne smemo zavreči nobenega predmeta, ki
ima še količkaj vrednosti. Tudi ne smemo slabo ravnati s pripravami,
ki jih še uporabljamo, da se ne pokvarijo in da ne bo treba kupiti
novih, preden niso prejšnje dopolnile svojega namena.

Veliko veselje imate z barvami, pa bodi v šoli pri risanju ali doma.
Žal, da barve navadno hitro pokvarite zaradi tega, ker jih nosite
s seboj kar na kosu deske ali lepenke, pa jih mokre spravljate med
papir ali zvezke. Vse se sprime in umaže, človek pa izgubi veselje
do barve in do dela.

Kdor si ne more omisliti posebne škatle
za barve, si lahko pomore na prav preprost
način s toko, ki je bila v njej krema za črev-
lje. V pokrov srednje velike toke lahko nam-
reč prilepiš 7 navadnih akvarelnih barv, ki so
s tem popolnoma zavarovane. To pa še ni vse.
Pri slikanju in barvanju potrebujemo še skle-
dico za vodo. Prej omenjena toka, ki ti je dala
pokrov, je sama najlepša skledica za vodo.
Treba jo je le umiti. In ko po končanem delu
izliješ vodo, obriši toko in povezni nanjo
pokrov z barvami, pa si se pripravil za pri-
hodnje delo.

Tako zaprto toko neseš lahko v šolo ali
na izprehod, ne da bi pokvaril barv. Obenem
pa imaš kar pripravljeno skledico za vodo. Kdor je tako srečen, da
ima na razpolago več barv, ta naj vzame dve toki z dvema pokro-
voma, pa bo imel tudi dve skledici za vodo. Kdor še ne ve, katere
barve so najbolj potrebne, temu jih naštejemo po vrsti kakor jih

naj nalepi v tisti pokrov (glej sliko!), in sicer: I. kromova rumena št. 1; II. zemeljska rumenica (oker); III. žgana siena; IV. karmin št. 1 ali 2; V. cinober št. 1 ali 2; VI. berlinska modra; VII. Paynejeva siva. Iz teh barv dobiš lahko vse druge s primernim mešanjem — samo znati je treba!

Težko slovo lastovic.

Lastovice mojega soseda
gnezdo zapustile so težkó;
dolgo obletavale so hišo
in cvrčale žalostno v slovo.

»Ljube lastovice v moji hiši
gnezdijo že dolgo vrsto let;
a tako težkó kot letos niso
še odpravljale od tod se v svet.

V vežo letale in sedale so
v gnezdo, s kljunčki ga poljubljajoč.
Zadnja ptička se je poslovila,
sosed pa pripomnil je, rekoč:

Mislim, najbrž to pomeni nekaj:
ali ptičic več ne bo nazaj
iz tujine, kjer jih smrt ugrabi,
ali pa udari zlo v naš kraj...«

»Moj Bog!« zdaj zafarna še soseda,
»tudi mene slutnja zla teži
in mi zbuja tožne, mračne misli,
da srce se huđega boji!«

Fr. Rojec.

Ženjica.

Ženjica nenavadna pač je smrt.
Kaj mar je njej pomlad, poletje,
ni zima ne in ne jesen!
Ob vsaki uri dan in noč
za košnjo zrel kak klas je njen.

Pozdravlja ta jo, leke zbira drugi,
žele si je, se je bojé. —
A neizprosna svojo pot koraka,
kot solnce kaplje — rose pije žitja,
prevaja jih iz luči v sence mraka.

Lekovi kose ji ne otopel
Le eno je, kar zmaga smrt,
čeprav si v prah, v pepel bil strt:
Življenje, drugim posvečeno,
nikdar ne bo ti izgubljenol

Andrej Rapè.

